

[Landbrugsministeren.]

enig med det ærede Medlem i hans Betæneligheder med Hensyn til den omtalte Begunstigelse, er Resultatet blevet det, at der, naar de nuværende Kontrakter udløber — og det gør de den 1. Oktober dette Aar —, vil ske en Ændring i den Retning, som det ærede Medlem ønsker.

Angaaende Landbrugsproblemerne vil jeg begynde med at sige, at jeg ikke kan se rettere, end at den Situation, vi for Tiden staar i, i høj Grad ligner den Situation, som Danmark var inde i for 50 Aar siden. Dengang som nu var et meget stort Prisfald ude fra den store Verden kommet ind over Danmark, som først og fremmest ramte Landbrugsprodukterne. Aarsagen nu er sikkert den samme som dengang, nemlig den overordentlig stærke Udvikling i Teknikken, den stærke Fremgang i Samfærdelsmidlernes Fortrinlighed, der har betydet, at man ligesom rykker nærmere sammen paa Jorden. Vore Konkurrenter i de store Lande, som ligger fjernt fra de store europæiske Markeder, har langt lettere ved at føre deres Varer til denne Del af Kloden nu, end de havde for nogle Aar siden.

Det, der skete for 50 Aar siden, gav sig navnlig Udslag i Indførsel af meget billigt Korn, hvilket slog Kornpriserne ned, saa man helt maatte omlægge Bedrift, Produktion og Eksport o. s. v. Det samme sker nu. Vi har nu i 50 Aar levet højt paa den Begunstigelse, Landet fik gennem det, der skete for 50 Aar siden, nemlig gennem den billige Tilførsel af Raastoffer, men lignende Forhold har nu medført, at de Lande, som ligger langt borte, ogsaa meget lettere end tidligere i Kraft af Teknikkens Udvikling og Samfærdelsmidlernes Forbedring kan konkurrere her i Europa med de Varer, vi fremstiller nu. Det er sikkert en Realitet, vi maa regne med, som vi ikke kommer uden om, og som vi maa tage vor Stilling efter.

Dengang var der ligesom nu stor Strid om, hvorledes man skulde stille sig til dette nye Problem. Der var Strid om, hvorvidt man skulde gaa med til at væрге sig mod Indførsel af disse billige Raastoffer; men Resultatet blev, at man valgte det, som enhver nu sikkert kan se var det rigtige, man tillod Indførselen af de Varer, man til at begynde med var ked af at faa ind i Landet til en saa billig Pris, nemlig Korn og Foderstoffer. Man valgte det rigtige, og vi kom ind i en Udvikling, der bragte uhyre Værdier til Landet gennem den Produktionsform, Landbruget derved kom ind i. Det betød en Udstykning af dansk Jord i

et overordentlig stort Omfang; vi fik langt større Beskæftigelse, langt større Eksport ved, at vi gik over til at købe billige Raastoffer og omsætte dem til Varer, som vi solgte paa de europæiske Markeder.

Spørgsmaalet, nu da vi er inde i den samme Situation fra Udlandets Side, er — saaledes ser jeg i alt Fald paa det —, hvilket Spor man nu vil følge, om man vil følge den Linie, som blev anlagt for 50 Aar siden, og som har været saa fordelagtig for os i Tiden derefter. Hvis man mener, det er rigtigt, er der to Ting, som det er ubetinget nødvendigt for os at fastholde: billige Raastoffer og billig Jord. Faar man ikke de to Ting, vil det være ganske umuligt med de Priser, der nu kan opnaas for Husdyrprodukter, at konkurrere med de Varer, der kommer fra langt borte liggende Lande til meget smaa Priser. Hvis vi ikke gør os klart, at saaledes er det, og indstiller vore Forhold herefter, vil vi sikkert komme til at ligge under i Konkurrencen. Naar det er saaledes med dansk Landbrugsproduktion, at rundt regnet de fire Femtedele eksporteres og kun den ene Femtedel forbruges her i Landet, saa er det givet, at hvis man maa gaa bort fra den store Produktion, fordi man ikke kan konkurrere i Udlandet, vil den Beskæftigelse, som dansk Landbrug kommer til at betyde for os, være uhyre ringe i den kommende Tid i Forhold til det, vi har kendt i de senere Aar.

Men hvis vi fastholder, at det gælder om at faa billige Raastoffer, kan det ikke nytte at gaa over til til Fordel for en Del Landmænd at fordyre Raastofferne i betydeligt Omfang. Det vil meget hurtigt betyde dyrere Jord. Man ser jo, hvor ømfindtlige, hvor smidige Jordpriserne er over for en Smule Forbedring af Forholdene for de paa-gældende; saa snart Prisen paa Landbrugsprodukter rykker en Kende i Vejret, stiger Jordpriserne, og intet bidrager i saa høj Grad til at indvirke paa Jordpriserne som Priserne paa Raastoffer i Form af Korn. Hvis der sker en betydelig Forhøjelse af Raastofpriserne, vil det derfor øjeblikkelig betyde, at den stærke, intensive Drift, vi har haft i Landbruget gennem Husdyrproduktionen, vil formindskes; en Forhøjelse i betydeligt Omfang for Kornets Vedkommende betyder, at man stort set maa gaa over til mere ekstensiv Drift, det betyder mindre Udstykning, mindre Beskæftigelse og mindre Eksport.

Nu er der fra de store Oppositionsgruppers Side fremsat Krav til Regeringen om en Gennemførelse saa hurtigt som muligt af 3 Foranstaltninger, og naar man ikke